

[Ole Henriksen]

Auken i spidsen som daværende arbejdsminister – nemlig langtidsledighedsloven og efterlønsloven. De to love, som vi ofte kaldte for tvillingelovene, hang meget sammen i vedtagelsesøjeblikket. Vi var meget skeptiske over for loven om de langtidsledige, men var til gengæld meget positive over for den anden lov. Men så skete der et af de nye paradokser i dansk politik, at vi først fik serveret loven om langtidsledige, som vi ikke kunne stemme for, mens den anden lov blev vedtaget bagefter. Men da var regeringen i mellemtiden indgået i et regeringssamarbejde med venstre, og det er klart, at når lovene hang sådan sammen, kunne vi af gode grunde ikke stemme for langtidsledighedsloven på det tidspunkt. Det er forklaringen, og den kender hr. Svend Auken godt.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Hr. Svend Auken kom ikke ind på socialdemokratiets forhold til den københavnske fagbevægelse, som i løbet af et par timer står her udenfor. Jeg ved ikke, om det skal tages som en afstandtagen fra demonstrationen og fra kravet fra fagbevægelsen til socialdemokratiet om helt klart at tage afstand fra regeringens økonomiske politik og fra finanslovsforslaget og fra helt klart at give tilslutning til det krav, der lyder ude fra slotspladsen om et par timer om at få dagpengereformen til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det sørgelige ved hr. Ole Henriksens hukommelse er, at han kun husker sin første fadæse i foråret 1978, men ikke sine to følgende fadæser, hvor man også stemte imod den lov, man nu vil have til folkeafstemning for at få den bevaret.

Jeg vil gerne til hr. Carsten Andersen sige, at vi tager ikke afstand fra de demonstrationer, der vender sig imod regeringens arbejdsmarkedsforlig. Tværtimod har den socialdemokratiske folketingsgruppe og socialdemokratiske tillidsfolk over hele landet været meget aktive i modstanden mod dette forlig. Vi tager altså ikke afstand fra protesterne. Tværtimod er der masser af socialdemokra-

ter, der er med i disse protester, og det er kun godt.

Det, vi derimod siger, er, at vi ikke er enige i det forslag, hr. Carsten Andersen referer til, hvor man har plukket et enkelt forslag ud og sender det ud til folkeafstemning. Der er en liste så lang som det længste onde år over nedskæringsforslag, som, hvis man sendte dette forslag til folkeafstemning, også fortjente at komme til folkeafstemning, og vi tror altså ikke, at det er metoden til at bremse en nedskæringsregering. Når vi får de mange forringelser, når vi får de mange nedskæringer, er det på grund af mandatfordelingen her i folketinget, og derfor er opgaven at ændre mandatfordelingen og sikre, at oppositionen samarbejder for at være et realistisk alternativ til den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg kan være enig med hr. Svend Auken i, at der er en liste så lang som et ondt år – ja, den er vel egentlig ved at blive så lang som syv onde år – over forslag, som der burde have været taget afstand fra, og som man burde være gået imod. Jeg har da også tidligere kritiseret, at der ikke var en langt større markering imod tyveriet af dyrtidsportionerne, men vi manglede den samlede fagbevægelse og LO til at stå op imod tyveriet af dyrtidsportionerne. Men på denne liste må der blive en slutstreg på et eller andet tidspunkt, hvor man siger stop, og slutstregen, er den ikke ved dagpengene? Et af forbundene har lavet en grotesk tegning, som vi kan se i dagens aviser, der viser, at man graver bi-standsgraven for hele den udstødte gruppe virkelig dybt. Er det ikke nu på tide, at socialdemokratiet virkelig bakker fagbevægelsen og folkene ude på slotspladsen op og siger stop?

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det er jo ikke muligt at henvise til yderligere udvalgsbehandling, så der skal vel være plads til et par korte bemærkninger mere.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Svend Auken, som så smukt talte om, at nu måtte vi se at få et